

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 8. června 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Gilové a soudců Mgr. Lumíra Čablíka a Mgr. Daniela Hřivňackého **odvolání 1) státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě a 2) obžalovaného por. Ing. Libora K., Ph.D., narozeného xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 10. 10. 2019, č.j. 19 T 27/2017-663, a rozhodl **takto:**

I. Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno e) trestního řádu se z podnětu odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu a za podmínek § 259 odstavec 3 písmeno a), písmeno b) trestního řádu se nově rozhoduje

takto:

obžalovaný

por. Ing. Libor K., Ph.D., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

je vinen, že

dne 2. 9. 2016 v době kolem 22:50 hodin až 22:57 hodin v Novém Jičíně na parkovišti před Sport barem, na ul. K Nemocnici č. 211/1, v souvislosti s výkonem pravomoci policejního orgánu, jako člen hlídky speciální pořádkové jednotky označené jako XXX posilující výkon služby v teritoriu působnosti obvodního oddělení Policie České republiky v Novém Jičíně, po ukončení služebního úkonu spočívajícího mimo jiné ve zjištění totožnosti na místě přítomných osob, včetně osoby Filipa V., narozeného xxx, při kterém došlo ke slovní rozepři mezi Filipem V. a obžalovaným Liborem K., neboť obžalovaný Libor K. po provedené lustraci při vrácení občanského průkazu Filipu V.

tento úmyslně upustil na zem, na což Filip V. reagoval přesně nezjištěným verbálním kritickým zhodnocením tohoto postupu, v důsledku čehož obžalovaný Libor K. přistoupil k Filipu V. a v rozporu se základními povinnostmi policisty stanovenými v § 9 a § 11 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, a v rozporu s Etickým kodexem Policie České republiky, mu úmyslně a bezdůvodně vyrazil z ruky mobilní telefon zn. Samsung Galaxy, který upadl na zem, na což prakticky ihned reagoval velitel hlídky XXX již odsouzený Adam D., který byl v bezprostřední blízkosti a situaci sledoval, tak, že místo, aby zakročil proti jednání obžalovaného Libora K., v rozporu se základními povinnostmi policisty a podmínkami použití donucovacích prostředků stanovenými v § 11 a § 53 odst. 1, odst. 2, odst. 5 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky a v rozporu s Etickým kodexem Policie České republiky, provedl vůči Filipu V. výpad čelem a následně donucovací prostředek hmaty a chvaty, pomocí kterých ho svedl na zem, kde mu bezdůvodně přiložil pouta,

příčemž Libor K., ačkoli si byl vědom skutečnosti, že v daném případě nebyly splněny podmínky k použití donucovacích prostředků a k následnému zajištění Filipa V., když se tento nedopustil žádného protiprávního jednání, s cílem se Filipu V. pomstít za jeho předchozí jednání, nezasáhl proti jednání nrap. Adama D., nýbrž se na jeho protiprávním jednání sám podílel, když zajišťoval Adama D. při poutání Filipa V. a spoutaného jej společně odvedli do služebního vozidla k provedení převozu na policejní služebnu Policie ČR, Obvodního oddělení Nový Jičín,

kdy tímto bezdůvodným protiprávním jednáním způsobil Filipu V. jednak hmotnou škodu ve výši 1 100 Kč, která vznikla poškozením jeho mobilního telefonu pádem na zem a zároveň i nemajetkovou újmu spočívající jednak v potlačení jeho základních práv a svobod ve smyslu čl. 7, čl. 8 odst. 1, čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jednak v dehonestaci před přítomnými přihlížejícími občany,

tedy

jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu a jinou závažnou újmu vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

čímž spáchal

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 329 odstavec 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního a pracovního poměru v bezpečnostních sborech České republiky na dobu 1 (jednoho) roku**.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozený Filip V., narozený xxx, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného por. Ing. Libora K., Ph.D. **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2019, č. j. 19 T 27/2017-663, byl obžalovaný **por. Ing. Libor K., Ph.D.** uznán vinným přechinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (*dále jen „TrZ“*) pro skutek, že

„ dne 2. 9. 2016 v době kolem 22:50 hodin až 22:57 hodin v Novém Jičíně na parkovišti před Sport barem, na ul. K Nemocnici č. 211/1, v souvislosti s výkonem pravomoci policejního orgánu, jako člen hlídky speciální pořádkové jednotky označené jako XXX posilující výkon služby v teritoriu působnosti obvodního oddělení Policie České republiky v Novém Jičíně, po ukončení služebního úkonu spočívajícího mimo jiné ve zjištění totožnosti na místě přítomných osob, včetně osoby Filipa V., narozeného xxx, při kterém došlo ke slovní rozepři mezi Filipem V. a obžalovaným Liborem K., neboť obžalovaný Libor K. po provedené lustraci při vrácení občanského průkazu Filipu V. tento úmyslně upustil na zem, na což Filip V. reagoval přesně nezjištěným verbálním kritickým zhodnocením tohoto postupu, v důsledku čehož obžalovaný Libor K. přistoupil k Filipu V. a v rozporu se základními povinnostmi policisty stanovenými v § 9 a § 11 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, a v rozporu s Etickým kodexem Policie České republiky, mu úmyslně a bezdůvodně vyrazil z ruky mobilní telefon zn. Samsung Galaxy, který upadl na zem, na což prakticky ihned reagoval velitel hlídky XXX již odsouzený Adam D., který byl v bezprostřední blízkosti a situaci sledoval, tak, že místo, aby zakročil proti jednání obžalovaného Libora K., v rozporu se základními povinnostmi policisty a podmínkami použití donucovacích prostředků stanovenými v § 11 a § 53 odst. 1, odst. 2, odst. 5 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky a v rozporu s Etickým kodexem Policie České republiky, provedl vůči Filipu V. výpad čelem a následně donucovací prostředek hmaty a chvaty, pomocí kterých ho svedl na zem, kde mu v rozporu s podmínkami zajištění a použití pout dle § 26 odst. 1, § 53 zákona č. 273/2018 o Policii České republiky bezdůvodně přiložil pouta, přičemž obžalovaný Libor K. nejen, že jej v rozporu s ust. § 46 zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů neupozornil na protiprávnost jeho počínání, ale společně s ním v rozporu s § 9 a § 11 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky a v rozporu s Etickým kodexem Policie České republiky, spoutaného V. odvedl do služebního vozidla k provedení převozu na policejní služebnu Policie ČR, Obvodního oddělení Nový Jičín, kdy tímto bezdůvodným protiprávním jednáním způsobil Filipu V. jednak hmotnou škodu ve výši 1 100 Kč, která vznikla poškozením jeho mobilního telefonu pádem na zem a zároveň i nemajetkovou újmu spočívající jednak v potlačení jeho základních práv a svobod ve smyslu čl. 7, čl. 8 odst. 1, čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jednak v dehonestaci před přítomnými příbližujícími občany“.

2. Za to mu byl uložen podle § 329 odst. 1 TrZ trest odnětí svobody v trvání 13 měsíců. Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 TrZ soud výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 let. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 TrZ soud obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního a pracovního poměru v bezpečnostních sborech České republiky na dobu 30 měsíců. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. soud poškozeného Filipa V. odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti rozsudku soudu I. stupně podali odvolání - státní zástupce v zákonné lhůtě a obžalovaný por. Ing. Libor K., Ph.D. bezprostředně po jeho vyhlášení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová.

Vypravila: Lenka Vrbíková

4. Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaného (672 - 673) a směřoval jej do výroku o vině. Namítl, že nalézací soud sice po provedeném dokazování dospěl ke správnému závěru, že se obžalovaný dopustil trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) TrZ, avšak nedostatečně popsal skutkový děj, neboť náležitě nevyjádřil subjektivní stránku trestné činnosti obžalovaného a protiprávnost jeho jednání poté, co se aktivně zapojil do trestné činnosti již pravomocně odsouzeného nprap. Bc. Adama D. Výrok o trestu nenapadá, když tento již nelze k odvolání státního zástupce zpřísnit oproti původně uloženému trestu z rozsudku nalézacího soudu ze dne 28. 1. 2019.
5. Navrhl, aby krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině, trestu a náhradě škody a podle § 259 odst. 3, 4 tr. ř. nově uznal obžalovaného vinným ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) TrZ s úpravou skutkové věty tak, aby tato naplňovala všechny znaky skutkové podstaty vytykaného přečinu, včetně popisu úmyslného zavinění a uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 13 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobou v trvání 2 let a zároveň trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního pracovního poměru v bezpečnostních sborech České republiky na dobu 30 měsíců a poškozeného Filipa V. odkázal podle § 229 odst. 1 tr. ř. s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
6. Obžalovaný por. Ing. Libor K., Ph.D. odvolání směřoval do výroku o vině i trestu (661, 682 - 687). Namítl nepřezkoumatelnost rozsudku, neboť jeho odůvodnění neobsahuje náležitosti dané § 125 odst. 1 tr. ř. a to, že okresní soud postupoval v rozporu se zásadou obžalovací a nepřipustně rozšířil obžalobu v neprospěch obžalovaného, když doplnil skutek tak, že obžalovaný v rozporu s ust. § 46 zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů neupozornil nprap. Bc. D. na protiprávnost jeho jednání. K takové skutečnosti nebylo vedeno dokazování, obžalovaný na ni nemohl reagovat, neboť se poprvé vyskytla až při vyhlášení rozsudku.
7. Dále namítl, že se nalézací soud nezabýval obhajobou obžalovaného a nevyhodnotil jeho vědomost o tom, že se poškozený V. nedopustil protiprávního jednání, které by vyžadovalo užití donucovacích prostředků a zajištění. Nesouhlasí s tím, že by poškozenému V. úmyslně bezdůvodně vyrazil z ruky mobilní telefon a způsobil mu tak škodu ve výši 1000 Kč. Připouští, že gestikuloval rukama a mohl se střetnout s rukou poškozeného, v důsledku čehož poškozený telefon upustil. Poškozený měl od počátku tendenci vymýšlet si a zveličovat a ani svědkové tuto událost nepopisují způsobem, z něhož by bylo možno bez pochybností uzavřít, že by obžalovaný jednal v úmyslu V. vyrazit z ruky telefon a poškodit ho.
8. Dále namítl, že i případné úmyslné vyrazení telefonu by v projednávané věci nemohlo být kvalifikováno jako trestný čin, ale jako kázeňské provinění a poukázal na závěry Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 8 Tdo 1513/2017 a na zásadu subsidiarity trestní represe. Poukázal na kladné služební hodnocení obžalovaného a na to, že se vytykaného jednání měl dopustit před delší dobou a ani podezření ze spáchání tohoto činu nevedlo nadřízené k rozhodnutí o jeho postavení mimo službu. Poukázal i na vulgární chování poškozeného a na bagatelní výši způsobené škody.
9. Ke skutečnosti, že neměl upozornit nprap. Bc. D. na protiprávnost jeho počínání a odvedl poškozeného do služebního vozidla k provedení převozu na policejní služebnu PČR namítl, že nalézací soud neodůvodnil, jaký jiný právní předpis měl svým jednáním porušit. V popisu skutku absentuje popis subjektivní stránky jednání, včetně pohnutky, což porušuje právo obžalovaného na spravedlivý proces. Nalézací soud pouze uvádí, že daným jednáním obžalovaný způsobil poškozenému V. nemajetkovou újmu, a to následek, spočívající jednak v potlačení jeho základních práv a svobod ve smyslu čl. 7 čl. 8 odst. 1 čl. 10 odst. 1 Listiny základních práva svobod a jednak v dehonestaci před přítomnými občany. Je evidentní, že okresní soud pokládá za notoriету, že jednání obžalovaného se dělo v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch. Pokud jde o soudem tvrzený zásah do osobnostních

práv poškozeného, okresní soud neodůvodňuje, jakým způsobem a do jakých osobnostních práv poškozeného měl obžalovaný v úmyslu zasáhnout.

10. Dále namítl, že obžalovaný nemohl poškozenému V. způsobit jinou závažnou újmu, neboť veškeré relevantní jednání vůči poškozenému činil již odsouzený nrap. Bc. Adam D. Byl to nrap. Bc. D., který užil vůči poškozenému donucovací prostředky. Poukázal na komentář k zákonu o policii, podle kterého je vždy na konkrétním policistovi, aby vyhodnotil, zda jsou naplněny podmínky pro použití donucovacího prostředku. Pouze použití donucovacích prostředků, včetně spoutání, mohlo poškozenému V. způsobit závažnou újmu, nikoliv však to, že obžalovaný pomohl nrap. Bc. D. spoutaného a na zem položeného V. zvednout a asistovat mu při jeho odvedení do vozidla. Nrap. Bc. D. byl velitelem a pro obžalovaného platila nejen pravidla služební nadřízenosti podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (zejména povinnost plnit rozkazy), ale i závazný pokyn policejního prezidenta ze dne 28. listopadu 2012 o plnění základních úkolů služby pořádkové policie. Obžalovaný byl jako člen hlídky povinen plnit úkoly, které mu byly uloženy nadřízeným nrap. Bc. D., který za tyto úkoly a způsob provedení nesl odpovědnost. Nrap. Bc. D. sám uvedl, že dal obžalovanému závazný pokyn, aby zajistil perimetr a byl to také velitel nrap. Bc. D., který rozhodl o převozu poškozeného na obvodní oddělení.
11. Namítl, že okresní soud nesprávně vyhodnotil, že obžalovaný úmyslně zasáhl do osobnostních práv poškozeného V. Pohnutkou jednání obžalovaného nebylo způsobení závažné újmy poškozenému V., ale snaha o splnění služebního úkolu. V dané vyhocené situaci se obžalovaný domníval, že nrap. Bc. D. jednal správně a v souladu se zákonem. Obžalovaný slyšel, jak nrap. Bc. D. činí vůči poškozenému zákonnou výzvu, aby setrval na místě, na kterou poškozený nereaguje, a proto měl za to, že v důsledku neuposlechnutí zákonné výzvy byl nrap. Bc. D. oprávněn vůči poškozenému použít donucovací prostředky. Poukázal na to, že podle § 114 zákona o policii je každý povinen bez zbytečného odkladu a bezplatně uposlechnout výzvy anebo pokynu nebo vyhovět žádosti policie nebo policisty. Nelze-li účelu výzvy, pokynu nebo žádosti dosáhnout pro odpor osoby, je policista oprávněn tento odpor překonat. Pokyny veřejného činitele používají tzv. presumpce správnosti veřejnoprávních aktů a osoba, vůči které směřuje takový pokyn, výzva či žádost, je povinna vyhovět bez ohledu na to, zda se domnívá, že je či není daný úkon veřejného činitele v rozporu s právem. Z uvedeného vyplývá, že poškozený V. byl povinen výzvu uposlechnout a pokud tak neučinil, byl nrap. Bc. D. proti němu oprávněn použít donucovací prostředky.
12. Navrhl, aby odvolací soud, pokud nezruší napadený rozsudek pro nepřezkoumatelnost a nevrátí věc okresnímu soudu k novému rozhodnutí, podle § 258 odst. 1 písm. a, c, d) t.ř. napadený rozsudek zrušil a rozhodl tak, že se věc postupuje řediteli krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, neboť ve věci nejde o trestný čin, ale skutek by mohl být posouzen jako kázeňský přestupek.
13. Odvolání byla podána včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 tr. ř.), oprávněnými osobami [§ 246 odst. 1 písm. a, b) tr. ř.], a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.), neshledal ani jiných důvodů k jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř. nebo odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.
14. Především je nutno uvést, že odvolací soud se předmětnou věcí zabývá již potřetí.
15. Ve věci byla podána Krajským státním zastupitelstvím v Ostravě obžaloba jednak na nrap. Bc. Adama D. pro přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) TrZ a přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 TrZ a na obžalovaného pnap. Libora K. pro přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) TrZ. Rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 4.4.2018, č.j. 19T 27/2017-505 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.8.2018, č.j. 3To 312/2018-564 byl obžalovaný nrap. Bc. Adam D. uznán vinným jednak přečinem zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) TrZ a jednak přečinem omezování osobní svobody dle § 171 odst. 1 TrZ a byl mu uložen podle § 329 odst. 1

TrZ za použití ustanovení § 43 odst. 1 TrZ úhrnný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 roků a podle § 73 odst. 1, odst. 3 TrZ trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního a pracovního poměru v bezpečnostních sborech České republiky na dobu 3 let.

16. Usnesením ze dne 4. 4. 2018, č. j. 19T 27/2017-512 rozhodl okresní soud tak, že se trestní věc obžalovaného pprap. Ing. Libora K., Ph.D. podle § 222 odst. 2 tr.ř. pro skutek spočívající v tom, že „dne 2. 9. 2016 v době kolem 22:50 hod. až 22:57 hod. v Novém Jičíně na parkovišti před Sport barem, na ul. K Nemocnici č. 211/1, v souvislosti s výkonem pravomoci policejního orgánu, jako člen hlídky speciální pořádkové jednotky označené jako XXX posilující výkon služby v teritoriu působnosti obvodního oddělení Policie ČR v Novém Jičíně, po ukončení služebního úkonu spočívajícího mimo jiné ve zjištění totožnosti na místě přítomných osob, včetně osoby Filipa V., nar. xxx, při které došlo ke slovní rozepři mezi Filipem V. a pprap. Liborem K., neboť pprap. Libor K. po provedené lustraci při vrácení občanského průkazu Filipu V. tento úmyslně upustil na zem, na což Filip V. reagoval přesně nezjištěným verbálním kritickým zhodnocením tohoto postupu, v důsledku čehož pprap. Libor K. přistoupil k Filipu V. a v rozporu se základními povinnostmi policisty stanovenými v § 9 a § 11 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, a v rozporu s Etickým kodexem Policie České republiky, mu úmyslně a bezdůvodně vyrazil z ruky mobilní telefon zn. Samsung Galaxy, který upadl na zem, a způsobil tak Filipu V. hmotnou škodu ve výši 1 100 Kč, která vznikla poškozením mobilního telefonu pádem na zem“; postupuje řediteli Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, neboť ve věci nejde o trestný čin, ale skutek by mohl být posouzen jako kázeňský přestupek a jako jednání, které má znaky přestupku. Krajský soud usnesením ze dne 12.10.2018, č.j. 3To 313/2018-587 podle § 149 odst. 1 písm. b) tr.ř. z podnětu stížnosti státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě napadené usnesení zrušil, neboť závěr nalézacího soudu, že jednání obžalovaného pprap. Ing. Libora K., Ph.D. vůči poškozenému V. nedosahovalo potřebného stupně společenské škodlivosti, vyhodnotil jako nesprávný a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.
17. Okresní soud v Novém Jičíně rozsudkem ze dne 28. 1. 2019, č. j. 19 T 27/2017-613 obžalovaného pprap. Ing. Libora K., Ph.D. uznal opětovně vinným ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) TrZ a uložil mu podle § 329 odst. 1 TrZ trest odnětí svobody v trvání 13 měsíců, který podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 TrZ podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 TrZ soud obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního a pracovního poměru v bezpečnostních sborech České republiky na dobu 30 měsíců. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. soud poškozeného Filipa V. odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Krajský soud usnesením ze dne 26.6.2019, č.j. 3To 198/2019-651 podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. z podnětu odvolání obžalovaného pprap. Ing. Libora K., Ph.D. napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil soudu I. stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Krajský soud vytknul nalézacímu soudu nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť nalézací soud neuvedl, co zjistil z jednotlivých důkazů a jak tyto hodnotil. Uložil proto okresnímu soudu, aby opětovně ve věci rozhodnul a své rozhodnutí odůvodnil tak, aby odůvodnění rozsudku odpovídalo všem kritériím stanoveným v § 125 odst. 1 tr. ř.
18. Odvolací soud přezkoumal podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž podali státní zástupce a obžalovaný odvolání, a to z hlediska vytykaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející.
19. V řízení, jež rozsudku předcházelo, krajský soud neshledal žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva na obhajobu. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.
20. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku obžalovaného, že rozhodnutí nalézacího soudu je nepřezkoumatelné. Nalézací soud v odůvodnění svého rozhodnutí rozvedl, které důkazy provedl, jak je hodnotil a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Zároveň nalézací soud rozvedl, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 tr. ř. Nalézací soud provedl veškeré dostupné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. a

provedené důkazy hodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř.. Krajský soud tak neshledal podmínky pro to, aby napadený rozsudek z podnětu odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil věc soudu I. stupně.

21. Stejně tak odvolací soud neshledal důvodnými většinu námitek obžalovaného, které směřovaly do výroku o vině, konkrétně do nesprávného hodnocení důkazů. Důvodnými byly shledány pouze námitky obžalovaného, že nalézací soud ve skutkové větě napadeného rozsudku nedostatečně vyjádřil subjektivní stránku jeho jednání, která je totožná i s odvolací námitkou státního zástupce a že nepřipustně rozšířil skutkovou větu o skutečnost, že „v rozporu s ust. § 46 zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů neupozornil Adama D. na protiprávnost jeho jednání“. Ani tyto skutečnosti však nebyly důvodem pro zrušení rozsudku a jeho vrácení nalézacímu soudu, neboť tyto vady bylo možné napravit po doplnění dokazování u veřejného zasedání, když nové rozhodnutí mohl krajský soud učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku jinak správně zjištěn.
22. K odvolacím námitkám obžalovaného pprap. Ing. Libora K., Ph.D., směřujícím do nesprávného hodnocení důkazů, krajský soud uvádí, že obžalovaný u hlavního líčení na svou obhajobu uvedl, že se poškozený V. choval od počátku služebního zákroku neuctivě a nechtěl předložit občanský průkaz. Občanský průkaz vracel poškozenému odděleně od ostatních osob, jelikož mu chtěl ohledně jeho nevhodného chování domluvit. Občanský průkaz mu však vypadl z ruky, za což se omluvil, ale poškozenému V. to přišlo jako provokace a začal vykřikovat vulgarity. Proto se vrátil k poškozenému do jeho osobní zóny, aby mu domluvil. Oba byli rozčilení, což zaznamenal jeho nadřízený Adam D. a přišel situaci řešit. Poškozený nereagoval na snahu o vysvětlení situace, vypadalo to, že chce odejít a nerespektuje výzvu, aby zůstal na místě, proto se Adam D. rozhodl poškozeného zajistit a svedl jej na zem. Následně pomohl poškozeného zvednout ze země a odvést do služebního vozidla a odjeli na obvodní oddělení. U veřejného zasedání konaného u odvolacího soudu dne 26.5.2020 obžalovaný na svém stanovisku setrval.
23. Krajský soud konstatuje, že nalézací soud řádně přezkoumal obhajobu obžalovaného a nepochybil, pokud dospěl k závěru, že obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. je usvědčován z protiprávního jednání výpovědi poškozeného V., která je potvrzena záznamem z kamerového systému Městské policie Nový Jičín. Z kamerového záznamu jednoznačně vyplývá, že protiprávního jednání vůči poškozenému V. se dopustil jak již odsouzený nprap. Bc. Adam D., tak obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. I krajský soud přisvědčuje tomu, že kamerový záznam, byť neobsahuje celý zákrok policie a je bez zvuku, poskytuje spolehlivý podklad pro posouzení jednání obžalovaného pprap. Ing. Libora K., Ph.D. a vyplývá z něj, že přestože se poškozený V. žádného protiprávního jednání nedopustil, obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. se k němu nejdříve choval urážlivě, když mu při vracení občanského průkazu tento upustil na zem, poté mu vyrazil z ruky mobilní telefon a následně se aktivně zapojil k protiprávnímu jednání již odsouzeného nprap. Bc. Adama D. Odvolací námitky obžalovaného, že poškozenému V. nevyrazil z ruky mobilní telefon úmyslně a nebyl si vědom toho, že se poškozený nedopustil žádného protiprávního jednání, které by vyžadovalo užití donucovacích prostředků, tak nebyly shledány důvodnými. Obžalovaný byl po celou dobu přítomen jednání poškozeného a byl to on, kdo jako první užil vůči poškozenému násilí, přičemž dobře věděl, že se poškozený žádného protiprávního jednání předtím nedopustil.
24. K tomuto závěru krajský soud rekapituluje, že z výpovědi poškozeného V. jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. mu při předávání osobních dokladů, ve chvíli, když se po občanském průkazu napřahoval, úmyslně občanský průkaz upustil na zem. Když se proti tomu ohradil a občanský průkaz zvedl ze země, tak se k němu obžalovaný vrátil a vulgárně ho oslovil. Poškozený V. obžalovaného upozornil, že místo je monitorováno kamerou městské policie. Obžalovaný mu na to vyrazil z ruky mobilní telefon. Ví, že tam byl náznak čela, kdy reflexivně uhnul, poté jej svedli na zem a odvezli ho na služebnu. Za nějakou dobu po události byl předvolán na městský úřad k řešení údajného přestupku.

25. Z kamerového záznamu, který výpověď poškozeného potvrzuje, je pak zřejmé, že pprap. Ing. Libor K., Ph.D., poté, co dal pokyn poškozenému V., aby šel za ním, tomuto záměrně nepředal občanský průkaz do ruky a upustil jej před ním na zem a odcházel pryč. Jedná se jednoznačně o jednání ponižující, z kamerového záznamu nevyplývá, že by se obžalovaný snažil k poškozenému „výchovně promluvit“ z důvodu jeho předešlého zavadového chování. Obžalovaný se bezprostředně poté, co poškozený V. situaci komentuje, vrací k poškozenému a to zjevně důrazným způsobem, do jeho těsné blízkosti. Poškozený V. obžalovaného pprap. Ing. Libora K., Ph.D. v tuto chvíli rukou upozorňuje na to, že místo je snímáno kamerami Městské policie, kdy v této chvíli se do konfliktu zapojuje i již odsouzený nprap. Bc. D., který rovněž přichází do těsné blízkosti poškozeného. Následně je patrný pohyb rukou, kterým obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. vyrazil poškozenému V. z ruky mobilní telefon na zem a je patrný i prudký výpad hlavou ze strany již odsouzeného nprap. Bc. D. (tzv. „čelo“) vůči poškozenému, na který reaguje poškozený pohybem hlavy vzad a bezprostředně poté již následuje užití donucovacích prostředků a svedení poškozeného k zemi.
26. Zejména je třeba zdůraznit, že z kamerového záznamu nevyplývá, že by atmosféra na místě kontroly vozidla byla vyhrocená a emotivní, jak prezentoval obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. a před ním již odsouzený nprap. Bc. D. Osoby sledující služební zákrok mezi sebou klidně komunikují, jediným diskutujícím s policisty byl pouze Sebastian Š. Poškozený V. se v průběhu kontroly vozidla prochází kolem ostatních osob a telefonuje.
27. Za této situace, kdy byl obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. prokazatelně po celou dobu přítomen u poškozeného V., a jako první vůči poškozenému jednal protiprávně - od dehonestujícího upuštění občanského průkazu, až po vyražení mobilního telefonu z ruky, musel dobře vědět, že se poškozený sám žádného protiprávního jednání nedopustil a že donucovací prostředky jsou vůči němu užity nedůvodně. Obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. poté asistoval zákroku svého nadřízeného, již odsouzeného nprap. Bc. Adama D., kterému tyto skutečnosti musely být známy také a který vůči poškozenému neoprávněně použil donucovací prostředky a poté společně odvedli poškozeného do policejní dodávky a odjeli na obvodní oddělení Policie ČR v Novém Jičíně. Nálezací soud správně uzavřel, že obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. svým jednáním porušil základní povinnosti policisty stanovené v § 9 a § 11 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a zároveň jednal i v rozporu s Etickým kodexem Policie ČR.
28. Krajský soud uzavírá, že z kamerového záznamu jednoznačně vyplývá, že se poškozený V. žádným způsobem nesnažil z místa kontroly odejít nebo že by ignoroval nějakou výzvu ze strany příslušníků Policie ČR, naopak byl sám těmito napaden (vyražení mobilního telefonu a výpad „čelem“) a neexistoval žádný zákonný důvod, aby byl z důvodu neuposlechnutí výzvy (přestupek proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1 písm. a) zák. 200/1990 Sb., o přestupcích), za použití donucovacích prostředků zajištěn a následně spoutaný odvezen na policejní služebnu, kde byl nezákonně omezen na osobní svobodě cca 4 hodiny.
29. Krajský soud shrnuje, že to byl přímo obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D., který jako první cíleně zaútočil na majetek poškozeného V., a způsobil mu tak majetkovou škodu. Následně byl přítomen tomu, jak byl poškozený atakován ze strany již odsouzeného nprap. Bc. D., kdy s ohledem na svou přítomnost na místě a znalost celé situace musel dobře vědět, že se poškozený V. žádného protiprávního jednání nedopustil a tedy jakýkoli služební zásah vůči poškozenému, jakékoli omezení jeho svobody je nezákonným aktem, takovému jednání nezabránil, proti jednání nprap. D. nezasáhl, ale fakticky se na něm podílel, nprap. Bc. D. podporoval a na místě zajišťoval a následně pomohl nprap. Bc. D. spoutaného poškozeného umístit do služebního vozidla. Za této situace krajský soud odvolací námitku obžalovaného pprap. Ing. Libor K., Ph.D., že to je pouze již odsouzený nprap. Bc. D., který jako velitel hlídky odpovídající za výkon hlídkové služby nese veškerou odpovědnost za užití donucovacích prostředků a za škodu způsobenou poškozenému V., neshledal důvodnou.

30. Přezkoumáním napadeného rozsudku však krajský soud zjistil, že ve vztahu k jednání obžalovaného pprap. Ing. Libora K., Ph.D, popsanému ve skutkové části výroku o vině, se okresní soud důsledně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, skutková zjištění, jež učinil, zůstala částečně neúplná, a to ve vztahu k nedostatečně vymezené subjektivní stránce jeho jednání. Pouze v tomto rozsahu odvolací soud shledal námitky obžalovaného, ale také státního zástupce důvodnými. Dále shledal odvolací soud důvodnou i námitku obžalovaného, že nalézací soud nepřipustně rozšířil skutkovou větu i o skutečnost, že obžalovaný „v rozporu s ust. § 46 zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů neupozornil Adama D. na protiprávnost jeho jednání“, neboť v rozsudku ze dne 28.1.2019, č.j. 19T 27/2017-613, kterým byl obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. uznán vinným, porušení této povinnosti ve skutkové větě rozsudku obžalovanému nebylo kladeno na vinu a proti tomuto rozhodnutí nebylo podáno odvolání v neprospěch obžalovaného. Nalézací soud tak porušil ust. § 264 odst. 2 tr. ř., neboť skutkovou větu nepřipustně rozšířil v neprospěch obžalovaného. Kromě vad napadeného rozsudku spočívajících v nejasných a neúplných skutkových zjištěních krajský soud shledal i uložený trest nepřiměřeně přísným.
31. Z uvedených důvodů proto odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b), e) tr. ř. z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a za podmínek ust. § 259 odst. 3 písm. a, b) tr. ř., poté, co u veřejného zasedání konaného dne 26. 5. 2020 vyslechnul obžalovaného a provedl k důkazu záznam Městské policie o průběhu zákroku ze dne 2. 9. 2016 a služební posudek obžalovaného, rozhodl ve věci obžalovaného pprap. Ing. Libora K., Ph.D nově sám rozsudkem, když nové rozhodnutí mohl učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku jinak správně zjištěn. V novém rozhodnutí v popisu skutku upřesnil jednání obžalovaného, včetně vyjádření subjektivní stránky jeho jednání, a to tak, že „*obžalovaný Libor K., ačkoli si byl vědom skutečnosti, že v daném případě nebyly splněny podmínky ke použití donucovacích prostředků a ke následnému zajištění Filipa V., když se tento nedopustil žádného protiprávního jednání, s cílem se Filipu V. pomstít za jeho předchozí jednání, nezasáhl proti jednání nprap. Adama D., nýbrž se na jeho protiprávním jednání sám podílel, když zajišťoval Adama D. při poutání Filipa V. a spoutaného jej společně odvedl do služebního vozidla ke provedení převozu na policejní služebnu Policie ČR, Obvodního oddělení Nový Jičín,*“ jednání právně kvalifikoval a rozhodl o druhu a výši trestu. Odvolání obžalovaného pak podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítnul.
32. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, pak i zde neshledal krajský soud námitky obžalovaného důvodnými. Již soud I. stupně dospěl ke správnému závěru, že obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. naplnil svým jednáním zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) TrZ, neboť jako úřední osoba ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) TrZ vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím služebním předpisům, jejichž znalost je z hlediska výkonu povolání policisty jedním z nezbytných předpokladů pro výkon služby, v úmyslu způsobit poškození V. jednak hmotnou škodu ve výši 1 100 Kč, která vznikla poškozením jeho mobilního telefonu pádem na zem a zároveň i nemajetkovou újmu spočívající jednak v potlačení jeho základních práv a svobod ve smyslu čl. 7, čl. 8 odst. 1, čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a jednak v dehonestaci před přítomnými přihlížejícími občany.
33. Formální znaky tohoto přečinu tudíž byly na straně odvolatele jednoznačně dány, když i z hlediska zavinění je nesporné, že posuzovaného jednání se obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) TrZ.
34. Pokud obžalovaný namítl nedostatek škodlivosti svého jednání, pak k zásadě tzv. subsidiarity trestní represe je třeba poukázat na znění § 12 odst. 2 TrZ, jakož i na stanovisko trestního kolegia ze dne 30.1.2013, sp. zn. Tpjn 301/2012, publikované pod č. 26/2013 Sb. rozh. tr., podle kterého společenská škodlivost není zákonným znakem trestného činu, neboť má význam jen jako jedno z hledisek pro uplatňování zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 TrZ. Společenskou škodlivost tak nelze řešit v obecné poloze, ale je ji třeba zvažovat v konkrétním posuzovaném případě každého spáchaného méně závažného trestného činu, u něhož je nutné ji zhodnotit s ohledem na intenzitu naplnění kritérií vymezených v § 39 odst. 2 TrZ, a to ve vztahu

ke všem znakům zvažované skutkové podstaty trestného činu a dalším okolnostem případu. Úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní jen za předpokladu, že posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Skutečnosti stran zjištění, zda je společenská škodlivost jednání natolik snížena, že nedosahuje ani spodní hranice trestnosti, je třeba pečlivě zvažovat a hodnotit, a to ze všech možných hledisek. V projednávaném případě obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. bezdůvodně porušil povinnosti policisty a zasáhl do majetkových i osobnostních práv poškozeného V. Žádné výjimečné okolnosti, za které nelze považovat jinak kladné hodnocení obžalovaného zaměstnavatelem, vedoucí k závěru o nedostatečné společenské škodlivosti jednání obžalovaného, krajský soud ve věci neshledal. Ve věci tak nejsou splněny podmínky pro to, aby byla věc obžalovaného postoupena řediteli krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje k projednání kázeňského přestupku.

35. Protože krajský soud nově vyslovil výrok o vině obžalovaného, musel rozhodnout i o trestu, kdy dospěl k závěru, že nalézací soud obžalovanému uložil nepřiměřeně přísný trest.
36. Krajský soud konstatuje, že okresní soud při svých úvahách o trestu ve smyslu §§ 37 - 39 TrZ u obžalovaného poukázal na skutečnost, že tento nemá v opise rejstříku žádný záznam, před spácháním vytýkané trestné činnosti vedl řádný život a je zaměstnavatelem kladně hodnocen. S ohledem na uvedené skutečnosti soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby, a to v trvání 13 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 let a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního a pracovního poměru v bezpečnostních sborech České republiky na dobu 30 měsíců.
37. Takovému hodnocení okolností rozhodných pro výměru ukládaných trestů odnětí svobody ve smyslu §§ 38 a 39 TrZ, když druh ukládaných trestů je správný, odvolací soud nemohl přisvědčit. Nalézací soud nedostatečně přihlédl k délce doby, která uplynula od spáchání trestné činnosti.
38. Krajský soud v návaznosti na uvedené opětovně hodnotil skutečnosti rozhodné pro stanovení druhu trestu a jeho výměry, kdy posuzoval především škodlivost jednání obžalovaného, povahu a závažnost spáchaného přečinu, jeho poměry, chování po činu, dosavadní způsob života i možnosti nápravy. Dospěl přitom k závěru, že na obžalovaného pprap. Ing. Libora K., Ph.D. není nutné s ohledem na jeho dosavadní bezúhonnost působit nepodmíněným trestem odnětí svobody, ani není důvod sledovat jeho chování ve zkušební době podmíněného odsouzení po dobu 2 let. Proto mu soud uložil trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 1 roku. Zároveň mu uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu služebního poměru a pracovního poměru v bezpečnostních sborech ČR v trvání 1 roku. Nový trest krajským soudem uložený lépe vystihuje zákonná kritéria §§ 38 a 39 TrZ.
39. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. krajský soud poškozeného Filipa V., který u hlavního líčení uplatnil nárok na náhradu škody z titulu bolestného i nemateriální újmy, odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozenému v příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného takto uplatněná škoda nepochybně vznikla. Z výsledků dokazování však vyplývá, že obžalovaný pprap. Ing. Libor K., Ph.D. při páchaní trestné činnosti plnil služební povinnosti plynoucí mu ze zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, na jeho jednání je tak nutno pohlížet jako na jednání při plnění úkolů státu. Tímto jednáním obžalovaný nesledoval uspokojování vlastních potřeb a zájmů, nejednalo se tak o exces a za vzniklou újmu tedy odpovídá stát, jelikož jde o škodu způsobenou při výkonu státní moci (§ 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.).

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutím dovolání napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 8. června 2020

JUDr. Renata Gilová v. r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
Mgr. Daniel Hřivňacký v. r.